

18 Δεκεμβρίου, 1989

[Α. ΛΟΥΖΟΥ, Π., ΜΑΛΑΧΤΟΣ, ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ,
ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, ΝΙΚΗΤΑΣ, ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ/στές]

ΑΛΕΚΟΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ,

Εφεσείων,

v.

ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Εφεσίβλητης.

(Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 787)

---

*Εκπαιδευτικοί υπάλληλοι — Προαγωγές — Προσόντα — Επιπρόσθετα
προσόντα, μη αποτελούντα πλεονέκτημα — Συνεκτιμούνται.*

Πρόκειται για έφεση εναντίον πρωτόδικης αποφάσεως Δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου, με την οποία είχε απορριφθεί η Αίτηση Ακυρώσεως του αιτούντος σχετικά με την προαγωγή των δύο ενδιαφερομένων προσώπων Γεωργίου Πουλλή και Παναγιώτη Παταξιαχαρίου στη θέση Επιθεωρητή Α' της Φυσικής στη Μέση Εκπαίδευση αντί του εφεσείοντος.

5

Ο κύριος λόγος εφέσεως ήταν ότι η εφεσίβλητη έλαβε υπόψη διδακτορικό δίπλωμα και άλλα ακαδημαϊκά προσόντα, που δεν αναφέρονται στο Σχέδιο Υπηρεσίας, ως πλεονέκτημα.

10

Η νομική αρχή, που εφάρμοσε το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας τη σχετική έφεση, προκύπτει από το πιο πάνω περιληπτικό σημείωμα. Κατά την άποψη του Ανωτάτου Δικαστηρίου στη συγκεκριμένη περίπτωση η εφεσίβλητη επιτροπή δεν προσέδωσε υπέρμετρη βαρύτητα στα εν λόγω προσόντα. Έπρεπε όμως να τα συνεκτιμήσει με τα άλλα κριτήρια, πράγμα το οποίο και έκαμε.

15

20

Το Ανώτατο Δικαστήριο σημείωσε, ότι στη συγκεκριμένη περίπτωση τα προσόντα των ενδιαφερομένων προσώπων συνδέονται με τα καθήκοντα της επίδικης θέσης, όπως τα τελευταία προσδιορίζονται στο σχετικό Σχέδιο Υπηρεσίας.

25

Τέλος, το Ανώτατο Δικαστήριο υπενθύμισε την ευρυτάτη διακριτική εξουσία, που έχει η διορίζουσα αρχή, όταν πρόκειται για ανώτερες διευθυντικές θέσεις, οπότε και διαδραματίζει μεγαλύτερο ρόλο η εντύπωση από τη συνέντευξη.

5

Η έφεση απορρίπτεται χωρίς διαταγή για έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

10

Andreou v. Republic (1979) 3 C.L.R. 379,

Michaelides v. Republic (1982) 3 C.L.R. 963,

15

Michaelides and Another v. Republic (1987) 3 C.L.R. 2170,

Dometakis v. Republic (1988) 3 C.L.R. 1673,

20

Hadjiioannou v. Republic (1983) 3 C.L.R. 1041,

Papadopoulos v. Republic (1985) 3 C.L.R. 405,

Δημοκρατία ν. Παπαμιχαήλ (1988) 3 Α.Α.Δ. 823,

25

Ζαπίτης και Άλλος ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 1098,

Ιωνάς και Άλλος ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 1775,

Χριστοφή ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 2245,

30

Πολυδώρου και Άλλος ν. Επιτροπής Σιτηρών και Άλλου (1989) 3 Α.Α.Δ. 2440,

Πάρης ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 2941,

35

Frangos v. Republic (1970) 3 C.L.R. 312.

Έφεση.

40

Έφεση εναντίον της απόφασης Δικαστού του Ανωτάτου Δικαστηρίου (Λώρη, Δ.) που δόθηκε στις 3.2.1988 (Προσφυγή Αριθμός 268/84) (1988) 3 Α.Α.Δ. 202 με την οποία η προσφυγή

του εφεσείοντα εναντίον της προαγωγής των ενδιαφερομένων μερών στη θέση Επιθεωρητή Α΄ της Φυσικής στη Μέση Εκπαίδευση απορρίφθηκε.

Α. Παπαφιλίππου, για τον Εφεσείοντα. 5

Ρ. Πετρίδου (κα.), Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για την Εφεσίβλητη.

Α. Σ. Αγγελίδης, για το Ενδιαφερόμενο μέρος Γ. Πουλλή. 10

Ενδιαφερόμενο μέρος Π. Παπαζαχαρίου, παρουσιάσθηκε Αυτοπροσώπως.

Α. ΛΟΪΖΟΥ, Π.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Ο εφεσείοντας με προσφυγή, βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος, ζητούσε την ακύρωση της προαγωγής των, Γεωργίου Πουλλή και Παναγιώτη Παπαζαχαρίου, - των ενδιαφερομένων μερών, όπως θα αναφέρονται στη συνέχεια, - στη θέση Επιθεωρητή Α΄ της Φυσικής στη Μέση Εκπαίδευση, αντί του ίδιου. Η προσφυγή που εκδικάστηκε πρωτόδικα από Δικαστή του Δικαστηρίου αυτού, απορρίφθηκε για τους λόγους που φαίνονται στην εφεσιβαλλόμενη απόφαση. 15
20

Η έφεση στηρίζεται πάνω σε δύο λόγους. Ο πρώτος είναι ότι η Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας κατά τη λήψη της επίδικης απόφασης στηρίχθηκε πάνω στην εσφαλμένη άποψη ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη κατείχαν προσόντα επιπρόσθετα προς τα βασικά που απαιτούνται από το Σχέδιο Υπηρεσίας, συγκεκριμένα, πως δόθηκε υπέρμετρη βαρύτητα στο προσόν του Διδακτορικού Διπλώματος (Ph.D.). Ο δεύτερος λόγος είναι πως υπήρξε πλάνη περί τα πράγματα, γιατί το ακαδημαϊκό δίπλωμα του "Course in Advanced Studies", δεν αποτελεί αυτοτελές προσόν, αλλά είναι το προπαρασκευαστικό στη σπουδή για Διδακτορικό Δίπλωμα. 25
30
35

Επιχειρηματολογώντας ενώπιόν μας ο ευπαιδευτος συνήγορος του αιτητή, πρόβαλε τη θέση ότι το Διδακτορικό Δίπλωμα των δύο ενδιαφερομένων μερών δεν ήταν συναφές προς τα καθήκοντα της θέσης και επομένως η Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας δεν έπρεπε να προσδώσει σ' αυτό βαρύτητα. 40

Τα σχετικά γεγονότα φαίνονται στα πρακτικά της εφεσίβλητης Επιτροπής της 6ης Απριλίου 1984, στα οποία αναφέρονται και τα πιο κάτω:

5 “(γ) Θέσεις Επιθεωρητή Α΄ Μέσης Εκπαίδευσης (για τα Φυσικά).

10 Η Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας με βάση την αξία, τα προσόντα και την αρχαιότητα των υποψηφίων και λαμβάνοντας υπόψη τις υπηρεσιακές εκθέσεις, τις συστάσεις του οικείου Τμήματος και την εντύπωση την οποία αποκόμισε από την προσωπική συνέντευξη (Βλ. Πρακτικά 15/3/84) βρίσκει ότι,

15 οι κ.κ. Παναγιώτης Παπαζαχαρίου (ΠΜΠ. 2630) Διευθυντής Σχολείων Μέσης Εκπαίδευσης (Γυμνάσιο Αραδίππου) και Γεώργιος Πουλλής (ΠΜΠ. 3535) Διευθυντής Σχολείων Μέσης Εκπαίδευσης (Γυμνάσιο Πεδουλά) είναι οι καταλληλότεροι για τις θέσεις αυτές.

20 Κι οι δύο έχουν εξαιρετη βαθμολογία (39-37 και 39-39 αντίστοιχα). Έχουν επιπρόσθετα από τα απαιτούμενα από τα Σχέδια Υπηρεσίας προσόντα (ο κ. Παπαζαχαρίου έχει Diploma in Advanced Studies, M.Ed. και Ph.D. και ο κ. Πουλλής Diploma in Advanced Studies, Postgraduate Diploma και Ph.D.). Έχουν συστηθεί από το οικείο Τμήμα και υπερέχουν σε αρχαιότητα έναντι όλων των υποψηφίων (ο κ. Παπαζαχαρίου έχει προαχθεί σε θέση Διευθυντή από 9/11/81 και ο κ. Πουλλής από 1/9/82) και είχαν εξαιρετη απόδοση κατά την προσωπική συνέντευξη.

25 Με βάση τα πιο πάνω η Επιτροπή ομόφωνα αποφασίζει να προσφέρει προαγωγή στη θέση Επιθεωρητή Α΄ στους κ.κ. Παναγιώτη Παπαζαχαρίου και Γεώργιο Πουλλή από 1 Ιουλίου, 1984.”

40 Ως προς το θέμα του διδακτορικού προσόντος και της συνάφειάς του προς τα καθήκοντα της θέσης, αξίζει να παρατεθεί εδώ το μέρος του Σχεδίου Υπηρεσίας που αναφέρεται στα καθήκοντα και ευθύνες που είναι οι πιο κάτω:

“Καθήκοντα και Ευθύνες:

Σύμφωνα με σχετικές οδηγίες/ή και με βάση το οικείο πρόγραμμα:-

	5
1. (α) αναλαμβάνει την επιθεώρηση σχολείων μέσης εκπαίδευσης και την επιθεώρηση, καθοδήγηση και αξιολόγηση του διδακτικού προσωπικού της ειδικότητάς του.	
(β) μετέχει ενεργά στην οργάνωση και διεξαγωγή εκπαιδευτικών συνεδρίων και επιμορφωτικών μαθημάτων για το διδακτικό προσωπικό.	10
2. Αναλαμβάνει διοικητικά ή/και άλλα ειδικά καθήκοντα, π.χ. συντονισμό, προγραμματισμό, ανάπτυξη προγραμμάτων, εκπαιδευτικές μελέτες, έρευνες, εξετάσεις, καθοδήγηση και επαγγελματικό προσανατολισμό κτλ.	15
.....”	20

Επιπρόσθετα, αναφορά πρέπει να γίνει και στον όρο 5 των απαιτούμενων προσόντων που είναι:

“5. Ενημερότητα πάνω στις σύγχρονες εξελίξεις στο θέμα της ειδικότητάς του και στις τάσεις και τα προβλήματα της μέσης εκπαίδευσης γενικά.”	25

Είναι φανερόν, ότι το Διδακτορικό Δίπλωμα στη Φυσική συναρτάται άμεσα με τα καθήκοντα της θέσης, γιατί αφορά σε εκπαίδευση και μόρφωση που σχετίζεται με την επιστήμη στον κλάδο της οποίας θα εποπτεύει ο προαγόμενος. Πρόσθετα η πλατιά διατύπωση του Σχεδίου Υπηρεσίας απαιτεί όχι μόνο την άσκηση διοικητικών καθηκόντων αλλά και την ανάπτυξη προγραμμάτων, εκπαιδευτικές μελέτες, καθοδήγηση και την εν γένει μόρφωση των μαθητών στο μάθημα των Φυσικών και στις σύγχρονες εξελίξεις πάνω στο θέμα.

Άσχετα όμως με τα πιο πάνω, θα θέλαμε να τονίσουμε, ότι δε δόθηκε πέραν του δέοντος σημασία στο προσόν αυτό, όπως φαίνεται καθαρά στην απόφαση της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας, στην οποία αναφερθήκαμε ήδη, και όπου απλώς

αναφέρεται ότι τα δύο ενδιαφερόμενα μέρη έχουν, επιπρόσθετα από τα απαιτούμενα από το Σχέδιο Υπηρεσίας προσόντα, και Διδακτορικό Δίπλωμα. Πρέπει επίσης να επισημανθεί πως σε αρχαιότητα υπερερούσαν τα δύο ενδιαφερόμενα μέρη, ο

5 μεν Πουλλής, διορίστηκε στη θέση Διευθυντή την 1 Σεπτεμβρίου 1982, ο Παπαζαχαρίου στις 9 Νοεμβρίου 1981 ενώ ο αιτητής στις 5 Σεπτεμβρίου 1983. Στη δε βαθμολογία, αναφορικά με το Γεώργιο Πουλλή οι δύο τελευταίες ήσαν 39-39, έναντι 38-39 του αιτητή, για δε τον Παπαζαχαρίου υπήρχε

10 διαφορά ενός μόνο βαθμού, είχε δηλαδή 37-39. Επιπρόσθετα προς τα πιο πάνω ο Τμηματάρχης συνέστησε ως κατάλληλους και τα ενδιαφερόμενα μέρη και τον αιτητή.

Η νομολογία μας πάνω στο θέμα της εκτίμησης των προσόντων, που δεν αποτελούν επιπρόσθετο προσόν σύμφωνα με το σχετικό Σχέδιο Υπηρεσίας, όπως και γενικά των προσόντων πέραν των απαιτούμενων από το Σχέδιο Υπηρεσίας, είναι σαφής. Προσόν που δεν προβλέπεται από το Σχέδιο Υπηρεσίας σαν πλεονέκτημα είναι στοιχείο που λαμβάνεται

20 υπόψη στην εκτίμηση της ικανότητας του υποψηφίου για την καλύτερη εκτέλεση των καθηκόντων της θέσης. Δεν παραγνωρίζεται αλλά συνεκτιμάται με τα υπόλοιπα στοιχεία στη γενική αξιολόγηση των υποψηφίων. Ενδεικτικά αναφέρουμε τις ακόλουθες αποφάσεις: (*Andreou v. The Republic* (1979) 3 C.L.R. 379, *Michaelides v. The Republic* (1982) 3 C.L.R. 963, *Michael Michaelides and Another v. The Republic* (1987) 3 C.L.R. 2170, *Nicos Dometakis v. The Republic* (1988) 3 C.L.R. 1673, *Hadjiioannou v. The Republic* (1983) 3 C.L.R. 1041-1046

30 Ολομέλεια, *Papadopoulos v. The Republic* (1985) 3 C.L.R. 405, 414, 415, *Δημοκρατία ν. Πέτρου Παλαμχαήλ* (1989) 3 Α.Α.Δ. 823, *Μίχης Ζαπίτης και Άλλος ν. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 1098, *Ιωάννης Κ. Ιωνά και Άλλος ν. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 1775, *Δρ. Χρυσστόμος Χριστοφή ν. Της Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 2245,

35 *Πολυδώρου και Άλλος ν. Επιτροπής Σιτηρών και Άλλου* (1989) 3 Α.Α.Δ. 2440, *Τάκης Πάρης ν. Της Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 2941).

Κατά τη γνώμη μας δεν υπήρξε παρέκκλιση ή παράβαση

40 οποιασδήποτε αρχής. Στην προκειμένη μάλιστα περίπτωση πρέπει να αναφέρουμε όπως έχει λεχθεί επανειλημμένα, (βλέπε *Frangos v. The Republic* (1970) 3 C.L.R. 312), ότι στις περι-

πτώσεις διορισμών ή προαγωγών σε ανώτερες διευθυντικές θέσεις η διακριτική ευχέρεια του αρμόδιου διοικητικού οργάνου είναι ευρύτατη. Είναι δε πρόδηλο πως στις περιπτώσεις αυτές οι εντυπώσεις που δημιουργούνται αναφορικά με τις γνώσεις και την προσωπικότητα του υποψήφιου κατά τη διάρκεια της συνέντευξης, αποτελούν στοιχείο που δυνατό να αξιολογηθεί όπως έγινε και στην υπό κρίση υπόθεση, όπου αξιολογήθηκαν τα δύο ενδιαφερόμενα μέρη από την Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας, και από τον Τμηματάρχη, ως “Εξαιρέτοι” έναντι “Πολύ Καλός” του αιτητή. 5
10

Ως προς τον ισχυρισμό περί πλάνης περί τα πράγματα, σχετικά με τη σημασία του προσόντος των ενδιαφερομένων μερών “Course in Advanced Studies”, τίποτε δεν υπάρχει στο σχετικό πρακτικό ή στους φακέλους που να υποστηρίζει το λόγο αυτό, εκτός από την απλή αναφορά, ορθά κατά τη γνώμη μας, που γίνεται σ’ αυτό. 15

Για όλους τους πιο πάνω λόγους η έφεση αποτυγχάνει και απορρίπτεται χωρίς έξοδα. 20

*Η έφεση απορρίπτεται
χωρίς έξοδα.*